

Mikroszpók, avagy miről mesél az erdő?

erdei iskola Bernecebaráti – élménybeszámoló

Április 14-e reggelén álmos kis csapat gyülekezett az iskola előtt. A 6.a. és a 6.b. osztály tanulói készülődtek osztályfőnökeikkel - Panka nénivel, Zoli bácsival és természetismeret tanárunkkal, Magdi nénivel Bernecebarátiba, az erdei iskolába.

Több szülő segített nekünk a csomagszállításban, így a vonat- és buszúton nem kellett a táskákkal bajlódni. Az út hosszú volt, de abszolút megérte, mert Bernecebaráti csodás hely, tele élőlényekkel. Amikor megérkeztünk madáracsicsérgés és a tavaszi erdő „fogadott” bennünket. Miután elfoglaltuk szálláshelyünket (volt ugyan egy kis kalamajka a matracokkal, de végül mindenkinek meglett az ágya), Géza bácsi tartott nekünk bemutatót arról, hogy mivel foglalkozik az erdész. Az előadás után Magdi néni kitalálta, hogy legyen egy kis ügyességi verseny közöttünk, így a fiúk és a lányok élet-halál harca elkezdődött. Délután számháborúztunk, először egy tipikus fiúk-lányok párbaj vette kezdetét, ebből 3 kör volt, aztán vegyes csapatok játszottak. Zoli bácsi „Toldi versenyt” tartott – egy fatörzset kellett kitarítani és kövekkel távolt dobni. Később egy osztálytársammal elmentünk szemetet szedni a patak mellől és a patakba. *Az a sok szemét szörnyű! Kérem, Önök NE szemeteljének!* Este sétálni mentünk, ez egy izgalmas út volt, mert az út mentén jó néhány érdekes dolgot láttunk, példának okául egy fából épített labirintust, ami elég könnyű feladvány volt. A falu templomához sétáltunk, egy elég tetszetős kis templomhoz. Visszatérve a matracszállásra hamar elaludtunk.

Másnap reggel páran futni mentünk, és meglátogattuk a helyi boltot is. Reggeli után jött el a kicsit beszédhibás, de jó fej Dodó bácsi (innen ered a cím is, mert mikroszkóp helyett mikroszpókot mondott), hogy megmutassa nekünk, mi fán terem az éger vagy, hogy hogy néz ki a csalán árva rokona. Megérkeztünk fő úti célunkhoz a patakhoz, ahol nagyon sok tegez, kérész és sok más vízi élőlény él, nekem például sikerült kifognom két márnát. Később persze a kifogott élőlényeket visszaengedtük a patakba. Ebédeltünk, és elindultunk Kemencére, ami nagyon hosszú út volt. Kemencén Géza bácsi és Bea néni várt minket, egy kis előadással a múltbéli erdőkitermelésről. Az előadás után elmentünk a dézsma pincébe. A látogatás után visszaindultunk a szállásra, hatalmas szerencsére busszal. A visszaérkezés után újra számháborúztunk egyet. Beköszöntött az este és elindultunk vadászlesre. Öten mehetek Géza bácsival (kitalálhatjátok én is köztük voltam), és egy nagyon szerencsés este volt, hiszen láttunk: hét őzet, két vaddisznót, egy fácánt, két nyulat. Visszamentünk a szállásra és aludtunk, mint a bunda. Ez volt a legjobb nap.

Harmadik napon a reggeli után kendőt és könyvjelzőt batikoltunk, és az ügyességi verseny eredményhirdetése is megtörtént, ami elég izgalmas volt és végül a fiúk „győztek”. Elindultunk hazafelé és végül sok buszozás és vonatkozás után otthon voltunk.

És miről mesél az erdő? Állj meg, szemed csukd be, a füledet nyisd ki és meghallod...

Soós Marcell 6.b.